

Novinky

obce Hradištko-Kersko

Zima / číslo 52 / ročník XIII / prosinec 2023

zdarma

Zimní pranostiky

- ♦ Studený prosinec - brzké jaro.
- ♦ Jaké zimy v prosinci, taková tepla v červnu.
- ♦ Prosinec se sněhem na pěšině, žitko je na každé výšině
- ♦ Buje-li krtek v lednu, končí zima v květnu.

V zimním vydání Novinek naleznete:

- Slovo starosty
- Křesťanské okénko
- Svatby v Hradištku
- Blahopřání oslaveným
- Vánoce očima dětí
- Halloweenská stezka
- Mikulášská nadílka
- 11. ročník závodu malých dračích lodí
- Volnočasový spolek Hradítk
- Kroužek společenských her
- Knihovna Hradištko
- Klub důchodců
- Vánoce v Lesním ateliéru Kuba
- Hrabalova chata (dokumentární film)
- Tenisový klub Kersko
- Myslivecký spolek
- Hrabalova Libeň
- Historie obce

Vážení spoluobčané,

rok s rokem se sešel a máme tu opět tu nejmagičtější část roku – Vánoce.

My starší si uvědomujeme, že naše děti a vnoučata jsou zase o rok starší a my o rok "moudřejší", ale to je na světě to nejspravedlivější.

Konečně jsme se dočkali sněhové peřiny, jakou si několik let nepamatujeme a doufám, že i na svátky bude zasněženo, neboť to velmi přispívá ke kouzlu Vánočních svátků a vítání nového roku.

Začátek adventního času jsme si připomenuli v neděli 3. prosince v podvečer při slavnostním rozsvícení našeho smrku. Děti z mateřské školy a žáci ze základní školy si pro zpestření a navození té správné slavnostní chvíle, připravili již tradiční pásmo písniček a básniček, které nás naladilo na začátek adventního období. Nemálo úsilí a času při nácvičce tomu věnovaly paní učitelky. Děkuji učitelskému sboru, zaměstnancům školy, rodičům i dětem za krásné akce, které obohacují život v naší obci.

Co je nového v Hradištku.

Ke svému cíli se chýlí rekonstrukce nízkého napětí, kde ČEZ distribuce položila nové kabelové vedení k jednotlivým nemovitostem v obci a staré vedení umístěné na betonových sloupech je již v Hradištku minulostí. Při této akci bylo položeno i nové vedení kabeláže pro veřejné osvětlení.

V současné době provádí zhotovitel rekonstrukce veřejného osvětlení – společnost Raisa Kolín - výkopy nového kabelového vedení v místech, kde nebyla prováděna pokládka kabelů nízkého napětí.

V jarních měsících bude pokračovat stavěním nových sloupů a jejich vybavením úspornými LED svítidly. Sloupy budou osazeny hustěji než v minulosti, což přispěje k lepšímu světelnému komfortu, ale díky moderním světlům dojde i k úspoře spotřeby elektrické energie.

Také stavba nových komunikací U Borku a Pod Kopeckova je před dokončením. Tímto bych chtěl poděkovat občanům, kteří v dané lokalitě bydlí, za projevenou shovívavost při realizaci stavby, kdy byli omezeni v přístupu ke svému bydlišti. Ale myslím, že v budoucnu jim to vynahradí lepší cesta k domovům.

Velmi palčivým problémem naší obce je nedostatečná kapacita školy, kterou bychom chtěli řešit vybudováním prozatímní kontejnerové školy na pozemku u budovy mateřské školy. Doufám, že termínově stihneme začátek školního roku 24/25.

Společnost VaK Nymburk již vybudovala první větev rozšíření kanalizačního řadu směrem ke Kersku a v následujícím období dojde i k propojení kanalizačního a vodovodního řadu od silnice ke Kersku směrem k provozovně Bramko, což by mělo přispět ke zkvalitnění dodávek vody a zlepšení odvodu odkanalizované vody.

S odhrnováním sněhové nadílky z jednotlivých ulic v Hradištku a alejí v Kersku

nám vypomohla společnost Bramko. Tímto bych jim rád poděkoval, stejně jako našim zaměstnancům, kteří se při odmetání sněhu pěkně zapotili.

Pokročila výstavba zesilovače mobilního signálu, kterou buduje společnost Etewa, a ten by měl výrazným způsobem zkvalitnit příjem pro mobilní operátory Vodafone a T mobile. Předpoklad uvedení do provozu je začátek roku 2024.

Dočkali jsme se také dokončení rekonstrukce hřbitovní zdi, termín byl několikrát posunován, ale je dobudováno. Teď nás čeká ještě oprava střechy u márnice.

V Kersku se potýkáme s úpravou jednotlivých alejí. Noví stavebníci nejsou schopni si po dokončení stavby svých nemovitostí uvést přístupovou komunikaci do původního stavu, a tak tato úprava je na obci, a jsou vynakládány nemalé finanční prostředky na opravy.

Při deštích se osvědčilo prohloubení a pročistění příkopů v Kersku. Voda, která v dřívějším čase zůstávala na jednotlivých pozemcích a neodtékala, má teď zajištěný odtok až do Velenského potoka. V příštím roce bychom chtěli v čištění příkopů a přístupných vodotečí pokračovat.

Škoda, že někomu vadilo osazení novými lavičkami v okolí Josefského pramene a musel je „zkrášlit“ nápisy.

Děkuji spolku Severská chůze, že se stará o úklid okolí sochy Panenky Marie v Kersku. 17. prosince od 17. hodin budeme mít možnost si při slavnostním programu donést domů Betlémské světlo. Betlémské světlo bude pro naše občany také připraveno k připálení u kapličky v Hradištku.

Jsem rád, že zde dobře fungují různé spolky a těším se na další spolupráci s fotbalisty, Klubem důchodců, Tenisovým klubem Kersko, Okrašlovacím a zvelebovacím spolkem Kersko, Rybáři Kersko a Mysliveckým sdružením.

Za odvedenou práci děkuji i všem zaměstnancům obce, a také všem dobrovolníkům, kteří nezištně a bezplatně vypomáhají při údržbě nejen veřejných prostranství, ale i lesních pozemků.

Jsem rád, že v obci funguje moderní knihovna, kde se nejen půjčují knihy, ale knihovna pořádá mnoho zajímavých akcí pro děti i dospělé.

Závěrem bych Vám Všem chtěl popřát hezké prožití vánočních svátků, dětem bohatého Ježíška, mnoho štěstí zdraví a příjemné prožití roku 2024.

Ing. Vlastimil Šesták
starosta obce

Upozornění pro občany

Betlémské světlo

Jak se již stalo tradicí, bude u kapličky v Hradištku v neděli 17. prosince 2024 umístěna lucerna s Betlémským světlem, kam si můžete přijít zapálit svíčku. Více informací získáte na webových stránkách obce.

Předvánoční čas v Hradištku

Fotografie titulní strana: Bronislav Kuba

Aktuální informace

o činnosti a dění v obci jsou pravidelně uveřejňovány na oficiálních webových stránkách naší obce.

www.hradistko-kersko.cz

Uzávěrka jarních Novinek

Uzávěrka jarního čísla Novinek je 20. 3. 2024. Příspěvky dodané po termínu uzávěrky budou zveřejněny v letních Novinkách. Redakce si vyhrazuje právo redakčních úprav a krácení rozsáhlých příspěvků. Redakce nezodpovídá za názory čtenářů.

Křesťanské okénko

Nosí dárky Ježíšek, nebo ne?

To je otázka, kterou si jednoho dne položí každé dítě a svého rodiče vystaví většímu či menšímu stresu.

Někteří křesťané přistupují k tomuto tématu radikálně a odmala vedou své děti k tomu, že se prostě na Štědrý večer všichni sejdou u stromečku a vzájemně se obdarují dárky. Nemluví s dětmi o žádném tajemném Ježíškovi.

Ježíšek je pro ně Ježíš, kterého znají z biblických příběhů a nemají potřebu z něho dělat nějakou speciální vánoční postavu.

Já ale pocházím z ateistické rodiny, ve které se Vánoce odehrávaly podobně jako v jiných rodinách. U nás dárky nosil Ježíšek. A tak jsme se na Štědrý večer schovali v pokojíčku, zpívali koledy a čekali, až uslyšíme zvuk zvonečku. Ten totiž znamenal, že Ježíšek už přišel. To čekání bylo to nejhezčí. Zacinkal zvoneček a my už jsme se rozběhli ke stromečku a pustili se do dárků.

Když jsem se stala rodičem, byla jsem už i křesťanem, ale velmi dobře jsem si pamatovala ten krásný pocit spojený s čekáním na cinkání zvonečku. Chtěla jsem, aby to naše děti také zažily. A tak jsme začali udržovat podobnou tradici. Na Štědrý večer jsme šli s dětmi na zahradu a vyhlíželi Ježíška. Mezitím se někdo z nás dospělých zdržel v domě a vše nachystal. Pak už stačilo jen vzít zvoneček do kapsy a v pravý čas nenápadně zazvonit.

Když pak děti začaly chodit do školy, začaly se i ptát. Ježíška sice znaly i z Bible, ale nejistotu kolem vánočních dárků cítily. Pravdu jsme jim řekli někdy na podzim. „Dárky nenosí Ježíšek, dáváme je tam my, dospělí.“

Mysleli jsme, že se rozbřečí, ale naopak se udiveně zeptaly: „Proč to tak děláte?“ A tak jsme mluvili o tom, že každý rodič chce svým dětem udělat radost a dát jim najevo, že je má rád. A že ta tradice dárků vlastně vznikla díky opravdovému Ježíškovi.

Nebýt Ježíše, neexistoval by ani Štědrý večer ani žádné dárky. To je fakt, který si možná moc lidí neuvědomí. Křesťané na Štědrý večer po stovky let oslavují, že Bůh nám daroval Ježíška.

Z toho se později vyvinula tradice i vzájemného obdarovávání. To je nakonec i smysl Ježíšova učení: dát najevo lásku k druhým.

Naše děti tedy nepropukly v pláč, naopak hned začaly plánovat, že pro nás na Vánoce také musí vymyslet nějaký dárek, aby nám udělaly radost. Ale řekly památnou větu: „Nám se líbí, jak se zvoní na zvoneček. Tak to budeme dělat, jako kdyby pořád Ježíšek chodil, jo?“

A tak každý Štědrý večer jdeme ven, pozorujeme noční oblohu, zvoníme na zvoneček a pak se scházíme u vánočního stromečku a obdarováváme se.

Milí rodičové, pokud také řešíte dilema, jestli říct či neříct svým dětem pravdu, přeji vám pevné nervy, pokoj v duši, a hlavně lásku v srdci.

*Ať láska přichází
do našich domovů,
a to nejen o Adventu
a o Vánocích,
ale po celý náš život.*

Radka Ziková, DiS
Kazatelka Církve československé
husitské v Poděbradech

Svatby v Hradištku

Dne 30. 9. 2023 se konala v zasedací místnosti obecního úřadu velká událost. Své Ano si zde řekli snoubenci Pavel Gura a Monika Pelcová.

V pátek 1. prosince uzavřeli manželství pan Bedřich Sitta a paní Alžběta Hoffmannová. Svatba se konala v Hájence v Kersku.

Novomanželům přejeme vše nejlepší na společné cestě životem.

Blahopřejeme !

Občanům, kteří oslavili nebo oslaví 70 a více let přejeme především pevné zdraví a hodně spokojenosti.

V lednu oslaví narozeniny paní Dagmar Labuťová, Bohumila Egerová a pan Karel Činovec.

Únorovými oslavenci jsou paní Miloslava Haková, Jana Mojžíšová, Jaroslava Fišerová, Pavla Berauerová, Blanka Zitová a pánové Petr Svoboda, Petr Kobylka a Jaroslav Doubravský.

V březnu sfouknou na svém dortu 70. a více svíček paní Antonie Janečková, Jana Stopferová Jiřina Straková a pánové Josef Košťál a Jindřich Vostřák.

Základní a Mateřská škola Hradištko

Projektový den Pražský hrad

Ve škole se nejen něco dozvíme během výuky ve školních lavicích, ale výuka může vypadat také tak, že sedneme na autobus, vlak a tramvaj a vyrazíme do Prahy na Pražský hrad. A takový den bez lavic prožili žáci 4. a 5. ročníku 6. listopadu, kdy po přečtení knihy Tajemství Pražského hradu od Stanislava Škody a po přípravě ve škole se stali svým spolužákům průvodci po této nádherné památce.

Nejdříve z Malostranského náměstí vyběhli Nové zámecké schody, zastavili se u sochy T. G. Masaryka a pokračovali přes Hradčanské náměstí kolem Schwarzenberského paláce se sgrafitovou výzdobou až k Hradčanské radnici. To aby si prohlédli na jejích dveřích umístěný kovový proužek, který znázorňuje přesnou délku takzvaného českého loktu. A průvodce z řad dětí byl skutečně připravený.

Následoval pak už Pražský hrad, kde nás průvodci zavedli k studni na II. nádvoří, kterou hlídá asi 60 centimetrů vysoký vodník Paklt. Naši pozornosti neunikl ani 18 metrů vysoký obelisk na III. nádvoří, který je celý ze žuly, ani bronzová socha svatého Jiří bojující s drakem. Dověděli jsme se proč se Zlatá ulička jmenuje Zlatá, i kdo tady skutečně žil, jací zajímaví lidé v těchto neuvěřitelně malých domcích prožili kus svého života a jakou podobu může mít rytířské brnění. Na konci Zlaté uličky bylo

vyprávění o věži Daliborce, doplněné o známou pověst. Prohlédli jsme si Kostel sv. Jiří, kde jsou hrobky českých knížat. V době oběda jsme všichni s obdivem pozorovali ceremoniál výměny Hradní stráže s fanfárami a pak jsme měli možnost projít tajnými dveřmi do katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha. To už bylo za přítomnosti profesionálního průvodce. Určitě nejvíce pozornosti bylo věnováno Svatováclavské kapli a pak dveřím se sedmi zámky, za kterými jsou uloženy české Korunovační klenoty. Společně jsme pak ještě navštívili Starý královský palác a připomněli si, co víme o Pražské defenestraci. Také nás zajímalo, z kterého okna ti místodržící byli vyhozeni. Cestou z Vladislavského sálu jsme se proskočili po schodech, kudy vjížděli rytíři na svých koních na rytířské turnaje. Z Pražského hradu se seběhlo po Starých zámeckých schodech na tramvaj, vlak a autobus domů.

Ne všechno, o čem jsme si v knize přečetli, jsme mohli vidět. To ani nejde. Ale řekli jsme si, že se na Pražský hrad musíme ještě jednou vydat. Velkou pochvalu si zasloužili všichni průvodci, protože jsme se zase dověděli něco o naší historii a hlavně jsme to prožili a viděli na vlastní oči. Byl to krásný školní den, který nám dal mnoho zajímavého.

*Mgr. Marcela Šteffková
ředitelka MŠ a ZŠ*

Vánoce očima dětí

Vánoce, nejkrásnější svátky v roce očima dětí ZŠ Hradištko

...Nevím, jak Vy, ale já se hrozně moc těším na Vánoce. Nejhezčí na nich je sešlost naší rodiny. Nevadí mi, že nedostanu pod stromeček to, co jsem si přála, ale jsem šťastná, když mají všichni kolem mě úsměv na tváři. Chci, aby to tak bylo pořád.

Veronika

... Na tyhle Vánoce se moc těším, protože to budou naše druhé Vánoce v novém baráčku v Kersku. Těším se i na řízky a bramborový salát, kapří polévku. A hlavně se těším na babičku a čas s rodinou. A ještě před tím vším na zdobení stromečku. Doufám, že se tyhle Vánoce povedou.

Max

... Vánoce mám ráda. Líbí se mi, že k nám každý rok přijede děda Honza. Doufám tedy, že přijede i letos. Vždy si lehne na gauč a když Ježíšek naděljuje dárky, tak on tam pořád leží. Moc se těším na večeri, na jídlo, které je moje oblíbené. Mám tyhle svátky ráda, protože se všichni společně sejdem.

Aneta

... Na Vánoce se těším, protože můžu trávit čas s rodinou a hlavně se můžeme společně zasmát u některých vánočních tradic, např. u pouštění lodiček, rozkrajování jablka nebo při rozbalování dárků. Dopis pro Ježíška už mám napsaný, ale zatím si jej neodnesl. Tak doufám, že si ho do Vánoc všimne, abych měl co rozbalovat. Jsem nervózní a také nedočkavý. Čas plyne rychle, tak to do Vánoc také rychle uteče.

Kuba

... Těším se na Vánoce. Očekávám, že se sejdem všichni jako každý rok u babičky. Moc bych chtěla, aby přijely moje sestřenice a společně si zahrály na schovku. Mám ji už totiž vymyšlenou. A doufám, že bude sněžit.

Dája

... Vánoce jsou můj nejoblíbenější svátek. Je to čas, kdy je rodina pospolu. Dělají se různé zvyky, pečou se perníčky a rozbalují dárky. Nejlepší vánoční tradice je podle mě házení bačkorou. A také se moc těším, až budeme dělat bramborový salát.

Matěj

... Na Vánocích mám nejradši to, když se všichni sejdem u vánočního stromečku a posloucháme koledy a pak se rozbalují dárky. K večeri mám nejraději bramborový salát, řízky a kapra. Moc se těším.

Kačka

... Těším se na Vánoce, protože se mi líbí, když si užíváme rozbalování dárků jako rodina. Dodržujeme různé tradice, posloucháme koledy u společné večeře. To máme kapra, řízky, bramborový salát a rybí polévku. Hlavně se těším, že budeme všichni pohromadě.

Anička

...Těším se na Vánoce, protože Ježíšek naděljuje dárky. A také se těším na štědrovečerní večeři. Babička udělá rybí polévku s krutony, rodiče usmaží kapra a řízky. Rozhodně nedodržujeme tradici se Zlatým prasátkem! Ale na ostatní tradice se těším - pečeme perníčky, lijeme olovo, rozkrajujeme jablko a každoročně jedeme s Tučkovými na výlet. Moc se na letošní Vánoce těším!

Adélka

Advent začal

Dny adventního období někteří označují za nejhezčí na celém vánočním čase. Dny příprav na Vánoce a těšení se na nejkrásnější svátky v roce.

A právě první adventní neděli se koná tradiční rozsvícení živého vánočního stromečku i v naší obci.

V podvečer 3. prosince se u kapličky sešla asi stovka lidí. Naše děti z mateřské a základní školy se postavily o milé vystoupení a příjemně tak u nás všech navodily předvánoční atmosféru.

Vlídným slovem a přáním klidné prožitého adventního času se přidali pan starosta Vlastimil Šesták a paní ředitelka Marcela Šteffková.

Společně s dětmi odpočítali čas a hned potom se náš smrk rozzářil vánočními světýlky. Všichni jsme se mohli zahřát výborným svařákem a vánočním dětským punčem.

Společně strávený čas v ukázkovém zimním počasí všechny přesvědčil o tom, jak nám tyto chvíle chybí a jak důležité jsou.

Krásný advent všem.

Mgr. Hana Maudrová

Halloweenská stezka

V úterý 7. listopadu se Hradištko proměnilo v jednu velkou strašidelnou vesnici. Potulovalo se tu spoustu malých i velkých strašidel, duchů, kostlivců i čarodějů, kteří se nemohli dočkat, až se budou moci zúčastnit každoroční Halloweenské stezky.

Tato stezka začínala ve strašidelné školce, kde všichni dostali mapu a pokyny, kudy se mají vydat.

Malá strašidýlka obcházela různá stano-
viště s úkoly, kde na ně čekaly hrozné
bytosti. Velká strašidla hledala podle
mapy úkoly, schované v různých zákou-
tích Hradištko. Po splnění úkolů byli
samozřejmě všichni náležitě odměněni.

Nesmíme ale zapomenout na úžasné
občerstvení, kde se mohli všichni po zvlád-
nutí stezky ohřát čajem a nadlábnout
oblíbeným párkem v rohlíku a dalšími
dobrotami, připravenými maminkami
malých strašidýlek.

V tento výjimečný večer také probíhala
soutěž o nejkrásnější vyřezanou dýni
a musíme říci, že rozhodování bylo
i letos velmi těžké, protože se sešlo spoustu
krásných a zajímavých dýní.

Gratulujeme vítězům a těšíme se na vás
i příští rok.

Za ZŠ a MŠ Hradištko
Jana Pazderová

Mikulášská nadílka v MŠ

V úterý 5. prosince 2023 navštívil děti
v naší mateřské škole jako každý rok
Mikuláš s čertem a andělem.

Mikuláš nejprve přečetl jména dětí,
které měly v jeho Knize hříchů nějaký
záznam. Domlouval jim, aby byly
v příštím roce hodné. Našlo se pár dětí,
kterým ukápla malá slzička. Většina
však byla statečná a vykouzila úsměv
i na čerta. Společně pak děti recito-
valy, zazpívaly a zatancovaly.

Nakonec byly všechny děti odměněny
dárečky nejen od Mikuláše, ale také
od babiček, které se přišly podívat
na Mikulášskou nadílku.

Alice Bystřičanová

Andělská škola

V úterý 5. prosince se všechny děti
i paní učitelky v základní škole proměnily
v anděly. Celé dopoledne probíhalo
tematické projektové vyučování, např.
děti počítaly s čerty, hledaly indicie
a dokreslovaly je do obrázku, četly
o sv. Mikuláši, ...

Jako každý rok nás přišel navštívit
Mikuláš v bílém rouchu s dlouhými vlasy
a velkou berlou, doprovázený hodným
andělem a zlým čertem. Některé děti
byly od Mikuláše pochváleny, ale četlo
se i ze seznamu hříchů. Všechny děti
této trojici slíbily, že se polepší a za
zapívání koled a přednesení básniček
dostaly sladkou odměnu.

Ing. Helena Konopníková

11. ročník závodu malých dračích lodí

11. ročník malých dračích je již minulostí. Letos soutěžilo v kategorii dospělých neuvěřitelných 18 posádek.

Pro všechny to byl krásný zážitek, především pro nejmenší děti, které se na dračí lodi svezly poprvé.

Kroužek společenských her

Pro všechny hravé školáky a předškoláky rozjíždíme nový kroužek společenských her.

Hlásit do kroužku se můžete **do konce ledna 2024**, ale čím dřív tím líp :-)

Přihlášky jsou ve škole v Hradištku, nebo můžete psát na e-mail: hry.hradištko@gmail.com
(Prosím napsat jméno a věk dítěte a kontakt na Vás)

Už v lednu na Vás čeká spousta her a hlavně zábavy.

Lucie a Klára

pozdávka

pozdávka

Volnočasový spolek Hradík

Z iniciativy hradištko-kerských maminek vzniká volnočasový spolek **Hradík (Hradištko-Dítka-Kersko)**, který se bude věnovat pořádání akcí jako jsou tvořivé dílny, kroužky a workshopy pro děti, jarmarky, bazárky a další.

Scházet se budeme na obecním úřadě v přízemí vpravo (aktuálně výdejna obědů).

Další členy srdečně vítáme, zájemci ať se ozvou na email hradik.klubik@gmail.com

Vánoční tvořivá dílna

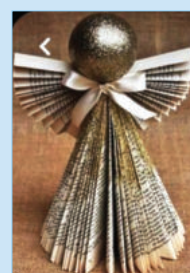
22. 12. 2023, 16:00-18:00, jídelna OÚ (přízemí vpravo dole)

Volnočasový spolek Hradík vás srdečně zve na svou zahajovací akci - vánoční tvořivou dílnu.

Sejdeme se, dáme si něco dobrého a společně s dětmi si vyrobíme malé vánoční dárečky (viz. foto), které si odnesete domů.

Vítáme materiál, který najdete doma a může se hodit na výrobu.

Prosíme o potvrzení účasti, kvůli kapacitě, na email: radik.klubik@gmail.com do 21. 12. 2023, děkujeme a těšíme se!

Základní škola Hradištko

*Štědrovečerní
zpívánky
u kapličky*

*24. prosince 2023
v 21.30 hodin*

Příjemné prožití svátků vánočních
a do do nového roku 2024
hodně štěstí, zdraví, naděje a lásky.
Ať je rok 2024 rokem splněných očekávání
a nových příležitostí, pohody a klidu.
A ať je rokem úcty k sobě i k druhým lidem.
Vám všem přeje

Základní škola a Mateřská škola Hradištko

Milí přátelé,
uprostřed předvánočního ruchu sedím
u počítače a přemýšlím, co napíšu
do Novinek. Probírám se fotografiemi
a žasnu, co jsme všechno stihli prožít.

První týden v říjnu byl celostátně Týdnem knihoven a i u nás jsme slavili několika programy.

V pondělí děti ze školky vyslechly pohádku Jak si Pejsek a Kočička myli podlahu. Děti zkusily drbat podlahu rýžákem, prát prádlo na valše a všet prádlo na šňůru. Bylo to prima.

Jak si Pejsek a Kočička myli podlahu

Ve středu jsme s prvňáky a druháky četli a povídali si o historii Hradištka, malovali, a hráli s kostkami.

Děti malují Hradištko

Cestovatel Vláďa Libý vyprávěl a promítal zážitky ze svého letního cestování, kdy putoval vlakem z Alp do Skandinávie. Bylo to velmi zajímavé.

Železniční putování

V říjnu jsme ještě se školáky skládali z papíru mluvící ptačí hlavy. Děti si skládačku vybarvily a potom svou hračku ostatním představily.

Další středu tvořili školáčci mráček z papíru a povídali jsme si o barvách duhy.

Víte, že ... pokud o Halloweenu spatříte pavouka, podle pověry na vás někdo z vašich blízkých dává pozor? ... A my jsme si vyrobili hodně pavouků. Tělo byla upečená kulička z tmavého piškotu a nohy, oči a kříž na zádech uválely děti z marcipánu. Ale asi ani jeden pavouk nedošel s dětmi domů, všechny hned snědly. Ještě také skládaly duchy z papíru a zahrály si Pohádku o ježkově, který ztratil bodliny s papírovými loutkami.

Dětičky ze školky přišly na pohádku o kůzlátkách a zpívaly se mnou „...la, la, la, mek, mek, mek, já mám sedm kůzlátek.“

V pohádce O drakovi, který měl rád brambory jsme zjistili, že drak jí princezny jenom proto, že neví, jak jsou dobré vařené brambory.

Mluvící ptačí hlavy

Mráček z papíru

Halloweenský pavouk

Děti ze školky se těší na pohádku

Člověče nezlob se

Týden knihoven jsme zakončili nedělním turnajem ve hře Člověče, nezlob se. Hráli tatínkové, maminky a hlavně děti.

První kolo proběhlo klasicky u stolu, vítězové pak hráli na zemi, kde místo figurek používali pet lahve s barevnými limonádami. Jako odměna pro nejlepší hráče byly připraveny dorty ve tvaru hry Člověče, nezlob se. Ale nikdo neodešel s prázdnou, malá sladkost čekala úplně na každého.

V listopadu jsme se sešli na sousedském posezení s písničkou. Účast byla menší oproti minulým setkáním, ale bylo veselo a všichni jsme si s chutí zazpívali. Na rozloučenou si každý odnesl čtyřlístek pro štěstí.

Domlouvali jsme se, že určitě uspořádáme další posezení s písničkou. Pro bližší informace sledujte naše webové stránky.

Sousedské posezení

20. listopadu proběhla beseda s námořníkem, kuchařem a spisovatelem v jedné osobě, panem Pavlem Braňkou. Děkujeme za příjemné povídání o námořní plavbě, lodích a zajímavostech z loďní kuchyně. Beseda se velmi líbila a jsme s panem Braňkou domluveni, že někdy začátkem roku přijede opět do Hradištko a připraví pro nás další zajímavou besedu. Už se moc těšíme.

Beseda o námořní plavbě a loďní kuchyni

Nové knihy

Z Kutné Hory nám přivezli výměnný soubor knih, a rozšířili tak náš knižní fond o asi 200 titulů.

Milí přátelé,
přeji Vám všem krásné a pohodové svátky. Užijte si je se svými blízkými ve zdraví. A do nového roku přeji všem hodně štěstí, zdraví, lásky a dobrých přátel. Těším se na Vás v knihovně.

Jana Šestáková

V době vánočních prázdnin bude v knihovně zavřeno. V novém roce se opět uvidíme ve středu 3. 1. 2024.

Sledujte stránky knihovny pro bližší informace na:

www.knihovna-hradistko.estranky.cz

nebo na:

www.facebook.com/knihovna.hradistko

Den poezie

S žáky 1. a 2. třídy jsme se zúčastnili celorepublikového projektu Den poezie. Letošní téma bylo "Básně v obraze"

Přečetla jsem dětem básničku Lesní studánka. Na téma básně měli žáci namalovat obrázek. Domnívala jsem se, že to bude snadné. No - to jsem se tedy mylila.

Jeden žáček se narodil na Ukrajině a jiný zase v Izraeli. Proto jsem nejprve přeložila básničky do jejichrodných jazyků a pustila z překladatele mluvenou verzi. Potom již přišel na řadu přednes v češtině.

Po dlouhém vysvětlování pojmů (prakticky úplně všech slov) z básně, kdy už všichni všemu rozuměli, jsem ji přečetla ještě jednou. Děti začaly malovat a jeden neposeda prohlásil: "Teto knihovnice, bude ta studánka pořad křišťálová, když se do ní vykadí pes?"

Ano - práce s dětmi je RADOST, ale přináší také nejedno překvapení.

Znám křišťálovou studánku

Klub důchodců

Tak tady máme zimu, která letos začala pěknou nadílkou sněhu, hlavně pro radost dětem. Starší osoby musíme dávat pozor na pády.

Scházíme se každé úterý v klubu, a byly jsme společně na obědě u Alenky, a také v Hájence. Na OU jsme byly na hezké přednášce o velkých oceánských lodích, a na sousedském posezení s muzikou. Bylo to příjemné odpoledne.

Také jsme byly na akci v Třebestovicích, kde mají pěkný sál, tam pořádají různé akce. Teď nás pozvali na 17.12. v 17.00 u Panny Marie, kde budou rozdávat Betlémské světlo. Můžete také přijít.

Přejeme všem spoluobčanům hezké svátky a hlavně hodně zdraví.

Za klub důchodců
Miluše Ziková

Vánoce v Lesním ateliéru Kuba

Srdečně vás zveme k návštěvě vánočního ateliéru, kde se kromě tradiční nabídky vánočního sortimentu můžete potěšit také velkým keramickým betlém ze zdejší dílny. Obsahuje přes padesát figur a pětadvacet zvířat. V rámci doprovodného programu se můžete i s dětmi zúčastnit různého tvoření:

Otevřeno denně mimo pondělí: 10-17 hodin, podrobný rozpis vánoční otevírací doby najdete na stránkách: www.lesniatelierkuba.cz

Tenisový klub Kersko

V listopadu odvysílala Česká televize dokument o Hrabalově chatě. Kromě lidí spojených s odkupem a její rekonstrukcí se v něm objevili i pamětníci, kteří chodili ještě za života pana Bohumila Hrabala hrát na tenisové kurty v Kersku.

V dokumentu jsou na kurty krásné letecké záběry a i válec je pořád stejný, jako ve filmu Slavnosti sněženek. Bohumil Hrabal za svého života také přímo u naší klubovny vysadil kaštan, který už dorostl významné výšky.

Aby se kaštanu stále dařilo a neotravovala ho třeba klíněnka jírovcová, která se likviduje buď chemickým postřikem v květnu, nebo na podzim sběrem popadaného listí z důvodu toho, že na spadáných listech ta potvora přežívá, zvolili jsme raději druhou variantu a na svátek 17. listopadu uspořádali dobrovolnou brigádu, při které jsme spadané listí uklidili nejen kolem tohoto stromu, ale také všude tam co nám síly stačily. Nešlo by to bez přistaveného kontejneru, který nám zajistil pan starosta a tímto mu velice děkujeme.

Všem zúčastněným členům našeho spolku děkuji za odvedenou práci a již nyní se určitě těší na jarní brigády, bez kterých by nebylo možné udržovat kurty v hratelné podobě. Také okolí areálu si zaslouží svoji péči, aby bylo umožněno i dalším generacím natáčení krásných záběrů jako ve zmiňovaném dokumentu. Tímto bych

chtěl pozvat nové zájemce o členství v klubu na účasti těchto brigád. Termíny budou včas zveřejněny.

Závěrem za výbor TTKK přeji všem obyvatelům Hradištka a Kerska poklidný čas vánoční a těšíme se na setkání v tenisové sezóně 2024.

Bořek Holubec
předseda Tenisového klubu
Kersko, z. s.

Hrabalova chata

Dokumentární film ČT

Více než rok navštěvoval režisér Jakub Motejzík Kersko, aby se připravil na natáčení dokumentu pro Českou televizi – Hrabalova chata.

Film zachycuje plánovanou rekonstrukci spisovatelovy chaty a pohled mnoha zdejších obyvatel na tuto událost. Samotné natáčení probíhalo od letošního jara, film vznikl za podpory Středočeského kraje a Polabského muzea.

Pan režisér přivezl hotový film do Kerska 16. listopadu 2023, kdy jej v předpremiéře představil divákům v restauraci U Pramene.

V České televizi měl čtyřicetiminutový film premiéru 28. listopadu a zhlédnout jej můžete stále v iVysílání na ČT.

Bronislav Kuba

Režisér Jakub Motejzík

Plakát k filmu

Vzpomínka

Je nám líto, že odešly další dvě osobnosti, které se podílely na filmu *Slavnosti sněženek*, který se natáčel v roce 1982 v Kersku (premiéra o rok později).

Zdena Hadrboľcová (1937–2023) ztvárnila roli paní vedoucí z prodejny smíšeného zboží...

Na otázku, kdy se poprvé setkala s Bohumilem Hrabalem Zdena Hadrboľcová odpovídala:

To mi bylo dvacet a byla jsem v posledním ročníku divadelní fakulty. Václav Lohniský mě angažoval do libeňského divadla (Divadlo S. K. Neumanna, dnes Divadlo pod Palmovkou, pozn. aut.), které bylo na počátku svého krátkého hvězdného období. Mělo za sebou *Brechtovu Matku Kuráž*, *Millerův Pohled z mostu...* Před sebou Albeeho *Kdopak se by se Kafky bál* a Planchonovy *Tři mušketýry*. Se staršími kolegy jsem si tehdy moc rady nevěděla, ale okamžitě jsem si začala povídat se zajímavým modrookým pánem z techniky. Byl to Bohumil Hrabal...

Zdena Hadrboľcová v Kersku

Vladimír Jilemnický (1937–2023) byl jedním z komické dvojice natěračů nápisu: ZAHRADKÁŘI KERSKU. Tím druhým byl Jiří Fiala.

Jiří Fiala a Vladimír Jilemnický při filmování v Kersku

Na otázku, na koho z herců z filmování vzpomíná, Vladimír Jilemnický odpovídal:

Pan Hrušínský byl skvělý. I v mezičase, když se netočilo, byl civilní, bez přehnaných gest. Nehnutá kamenná tvář i v pauze. Tiše seděl a pozoroval. Všechny herce jsem ale neznal. Výborný byl Petr Brukner. Scénář mu předepisoval, že musí zvracet u plotu, opřený o sloupek. Říkal: „No tak já jsem se sem přijel za pár stovek jen vyzvracet.“ Herečka z Moravy, která hrála hospodskou, Marie Spurná, ta se mi líbila opravdu i jako ženská. Byla hezká, jemná. Líbila se mi scéna, když se naháněli se Schmitzerem okolo trabantu. Do té doby jsem nebyl divadelním znalcem, ale potom, když jsem ty lidi poznal osobně, už jsem je sledoval i v jiných filmech a divadle.

Bronislav Kuba

Myslivecký spolek

Vážení spoluobčané, letošní lovecký podzim nám přál při lovu divočině prasat.

Začalo to společným lovem u kukuřice a lovecké štěstí nám přálo i na honu v lokalitě „Čápův břeh“. Ulovený divočině patří mezi trofejní kusy. Jeho váha se blížila 150kg a šťastný lovec má krásnou trofej.

Ulovená černá zvěř se pravidelně vyšetřuje a máme štěstí, že se v naší honitbě nevyskytuje žádné onemocnění ani nákaza.

Je to pro nás velký zážitek a zároveň odměna za celoroční práci.

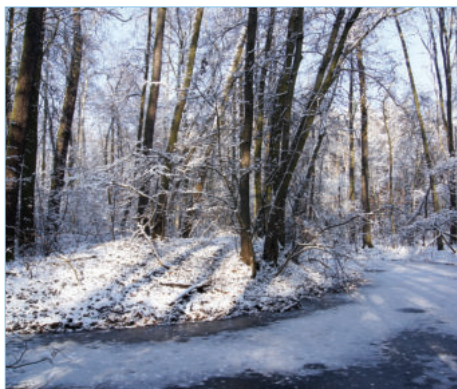
Přejeme Vám klidné prožití svátečních dnů a do nového roku 2024 hlavně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Členové MS Sadská

Zima v Kersku

foto: Bronislav Kuba

Hrabalova Libeň

Hrabalova Libeň (chybějící) kouzlo jedné periferie

V týchle čtvrti šedivý
Čas se divně ztrácí
Chvilu jak zvuk tětivy
A černý, smutný ptáčí
Barbar na zdi zvěčněný
Na vše tiše shlíží
Okna světa setmělý
A Bůh tančí na refýži

Nehraje se na dojem
Jen utopenci v láku
Jak balón starý plynojem
A stíny od činžáků
(M. Prokop: Libeňská)

Dnešní putování za Hrabalem nás přivádí do bývalé periferie Prahy, bývalého města, ale také bývalé železniční tratě, bývalého plynojemu, bývalého atomového krytu, bývalého kina, bývalých hospod i bývalých ulic a domů.

Historie Libně je pochopitelně ale daleko starší. Na místě bývalé tvrze byl v 16. století vystavěn zámek, na kterém v červnu 1608 uzavřel Rudolf II. a jeho bratr Matyáš takzvaný Libeňský mír. V něm Rudolf Matyášovi svěřil vládu nad Moravou, Uhrami a Horními a Dolními Rakousy, ve svojí oblasti vlivu si ponechal jen Čechy, Lužici a Slezsko, a příslibil mu stát se nástupníkem na českém trůnu. To se také stalo, když v dubnu roku 1611 Rudolf abdikoval. Libeň byla značně poničena během pruského vpádu do Čech v roce 1757. Tehdejší staroměstský purkmistr Václav Fridrich z Friedenbergu využil nutné opravy k tomu, aby prosadil rozšíření zámku a jeho rokokovou přestavbu. Protože nezískal potřebné peníze od obce, rozhodl se o ně požádat císařovnu Marii Terezii výměnou za příslib, že renovovaný zámek by sloužil k dočasnému ubytování členů císařské rodiny během jejich návštěv Prahy. Díky tomu byl zámek v letech 1769–1770 rekonstruován do současné podoby. Marie Terezie možnosti využila krátce po dokončení rekonstrukce v roce 1770. Z Libeňského zámku vyšel 31. srpna 1791 také korunovační průvod Leopolda II.

Ve druhé polovině 19. století byla v Libni založena První českomoravská továrna na stroje (budoucí ČKD), Slévárny a strojírny bratří Prášilů, Bohumila Voleského nebo firmy John Fewler. Rozvíjel se tu i textilní průmysl – vznikla tkalcovna a přádelna bratrů Perutzů, Grabova továrna na voskovaná plátna a roku 1892 vznikla Weiderova továrna na klobouky.

Podél Vltavy se objevilo několik jirchářských podniků – mj. barvírna kůží Ludvíka Jellinka. Starému zámeckému pivovaru začal konkurovat parní pivovar anglické firmy The Bohemian Breweries, Limited a nedaleko Balabenky vystavěl Franz Xaver Brosche obří lihovar. Ve Švábkách byla roku 1881 otevřena plynárna. Kdysi nejromantičtější místo Libně – viniční usedlost Kolčavka – se v 80. letech 19. st. změnila na továrnu na cementové roury. V 90. letech bylo nedaleko Libeňského zámku zbudováno přístaviště s překladistěm. Další rozvoj čtvrti podpořila výstavba druhé železniční trati, která od 70. let 19. století protínala nejprůmyslovější část Libně. Jednalo se o trať Praha-Těšnov – Praha-Vysočany a dále do Všetat, resp. Lysé nad Labem. Z obou tratí vedly vlečky do průmyslových závodů, od roku 1877 zde byla dvě nádraží: Horní nádraží u křižovatky Harfa a Dolní nádraží u Palmovky. Roku 1885 bylo v Libni zavedeno veřejné petrolejové osvětlení, o deset let později osvětlení plynové. Od roku 1896 spojila Palmovku s Karlínem tramvajová trať financovaná z prostředků Františka Křižíka, která byla o rok později prodloužena do Nové Libně na křižovatku U Kříže. Je pochopitelné, že Libeň zažívala v 19. století prudký růst počtu obyvatel: v roce 1869 měla 5 845 obyvatel, o 25 let později už 17 240. Roku 1898 byla libeňská obec prohlášena městem, ale na pouhé tři roky. V roce 1901 se stává součástí Prahy.

Bývalá nádražní budova Praha-Libeň Dolní nádraží

Ve 30. letech 20. století byla na vrcholu buloveckého kopce postavena Nemocnice Bulovka, jejíž výstavba zde byla plánována od první světové války. V období druhé světové války byla průmyslová Libeň postižena podobně jako další významná centra v Protektorátu Čechy a Morava. Došlo k přeorientování výroby z civilní na vojenskou, do Libeňského zámku se nastěhovalo velitelství II. úseku letecké obrany státu, Grabovu vilu obsadili Hitlerjugend. Pod buloveckým kopcem byl 27. května 1942 uskutečněn útok na Reinharda Heydricha. Výsadeční Jozef Gabčík a Jan Kubiš v rámci Operace

Anthropoid zaútočili na zastupujícího říšského protektora v tzv. kobylišké zatáčce na křižovatce ulic V Holešovičkách a Zenklovy ulice (tehdejší Kirchmayerovy třídy). Heydrich byl po útoku hospitalizován v nedaleké nemocnici Bulovka, kde 4. června 1942 zemřel. Pomoc atentátníkům poskytli místní obyvatelé – členové ilegální sokolské organizace Jindra, rodina truhláře Václava Nováka, jeho dcera Jindřiška po atentátu odklídila Kubišovo jízdní kolo a pomohla tak ukrýt důležitou stopu, nebo Bohumila Vosmíka. Dnes řada libeňských ulic nese jejich jména.

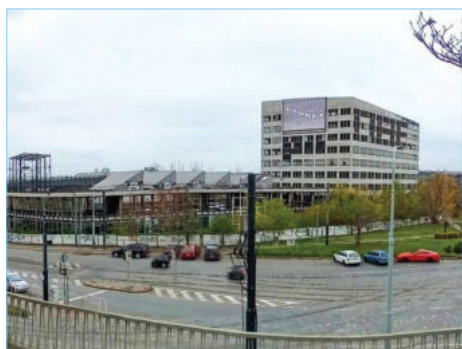
Následovaly desítky let devastace, chátrání a asanace, kdy domy ustoupily buď nové výstavbě, metra, či novému autobusovému nádraží. V roce 1974 je opuštěna železniční trať spojující nádraží Těšnov s nádražím ve Vysočanech. Koncem 80. let probíhá výstavba metra B a součástí stanice na Palmovce se stává i autobusové nádraží. Z něj jezdí v posledních letech života každý den Bohumil Hrabal do Kerska, aby nakrmil svoje kočky. Autobusové nádraží však slouží svému účelu pouhých 7 let. V roce 1998 je metro prodlouženo na Černý Most. Dnes z něj vyjíždí pouze několik místních linek.

Smutně dopadl i objekt Paláce Svět, pojmenovaného podle prvního libeňského starosty. Budova, v níž bylo nejen kino, ale i hospoda, známá z Hrabalových děl byla zprivatizována italským majitelem a poslední roky probíhají vlny chátrání a mírné záchrany v mezích zákona. Objekt je však zcela opuštěný.

Palác Svět

V roce 2010 byla schválena megalomanská výstavba nové radnice za cenu 1,1 miliardy Kč. Objekt je však od roku 2015 prázdný a teprve v roce 2022 bylo nalezeno nové využití, přestěhuje se do něj Agentura EU pro kosmický program (EUSPA), která mj. sdružuje řízení provozu kosmických programů EU včetně satelitních a navigačních projektů jako Galileo, EGNOS nebo Copernicus. Dokončení stavby se plánuje na rok 2025

Nedostavěná budova nové radnice

Bohumil Hrabal se do Libně stěhuje koncem září 1950. Je to poté, kdy jako student práv a následně jako zaměstnanec Poldi Kladno vystřídá v Praze několik podnájmů. V roce 1948 bydlí dokonce v Domě u Kamenného zvonu na Staroměstském náměstí. Přízemní byt Na Hrázi čp. 326/24 tvoří jedna nevelká místnost bez jakéhokoli sociálního vybavení, která byla dříve kovářskou dílnou. Byt byl zcela nevyhovující, nicméně Hrabal zde byl šťastný. Konečně se odstříhl od rodičů v Nymburce i od řady podnájmů. Samozřejmě ho fascinoval i dělnický svět periferie, hospod a lidí, kteří zde žili.

„Vědomě nebo podvědomě, to je jedno, ale věděl jsem, že takhle začínali mí předkové, můj dědeček a babička, kteří když se brali, tak měli: babička budík, aby mohli vstávat a dědeček pülltiir na pivo. Já jsem začínal taky tak. ... teď jsem pocítil, že tenhle pokoj je jen a jen můj a že tady se mi bude teprve opravdově žít, jen na své útraty, sám se sebou, jako němý trubač. Ten pokoj na Hrázi... ten jsem si zamiloval k zbláznění. Nemohl jsem se nasytit poetikou této městské krajiny, kterou jsem procházel dnem i nocí, v zimě i dešti, za každého počasí, vše mě uvádělo v úžas a nadšení. Všude byla přibita vidina, že Ježíšek chodil v Libni do mateřské školky.“

Postupně Hrabal navštěvoval všechny libeňské hostince a výčepy, protože „sluncem zalitý výčep jsou nebesa v Libni“. V nich naslouchal hovorům obyčejných lidí, zde se seznámil s bezpočtem přátel. Libeňský Automat Svět se stal později legendou, názvem knihy i filmové povídky. V roce 1964 byly tehdejšími mladými režiséry zpracovány povídky z knihy Perličky na dně: Smrt pana Baltazara, Podvodníci, Dům radosti, Automat Svět, Romance. Ti režiséři se jmenovali Jiří Menzel, Věra Chytilová, Jan Němec a Evald Schorm.

Svůj pokoj s okny na dvůr Hrabal neza-mykal, aby jeho styk s obyvateli domu a ulicí byl naprosto bezprostřední.

Mnohokrát k němu přišel někdo, kdo nebyl úplně střízlivý, lehl si a spal. Ráno Hrabal zjistil, že ho vůbec nezná. Jindy přišel opilec po půlnoci a prosil, ať mu Hrabal nalije, že v hospodě U Horkých už zavřeli.

Zde v Libni začal Hrabal nejen nový život, ale i jiný způsob psaní. Odtud dál den co den jezdil do kladenských hutí a jeho lyrika se zvolna překlápěla do prózy. Už v roce 1950 zde vzniká na německém psacím stroji z roku 1905 bez háčeků a čárek epos Bambino di Praga, či slavná povídka Jarmilka. Protože do bytu, orientovaného na sever nikdy nesvítlo slunce, hledal si Hrabal cestu za ním. Našel si místo k psaní na malé šikmé střeše staré kůlny ve dvoře. Psací stroj měl před sebou na židli, které seříznul nohy tak, aby vyrovnaly sklon střechy. Podobně upravil i malou židličku, na které seděl. Protože psal proti slunci, naučil se velmi brzy psát všemi deseti poslepu. Psal neobyčejně rychle, oslněn sluncem, jak to píše o vzniku románu Obsluhoval jsem anglického krále. Psal tak, aby stíhal průtok myšlenek, které se mu rodily v hlavě. Psal a zároveň se opaloval. Jak slunce postupovalo po obloze, jak se stíny prodlužovaly, posouval se Hrabal po střeše kůlny vzhůru. A když se slunce schovalo za střechy domů, složil psací stroj, sklídil, co napsal, vzal džbán na pivo a šel po hospodách.

V roce 1952 utrpěl Hrabal v kladenských ocelárnách vážný úraz hlavy a následovalo osm měsíců léčby. V roce 1953 se na Kladno vrací, ale o rok později už je zaměstnán ve sběrných surovinách ve Spálené ulici. I když měl dle lékařů vykonávat jen lehčí práci, pracuje jako balíč papíru. Zde se seznamuje s Haňtou, kterého známe z knihy a filmu Příliš hlučná samota. V padesátých letech přicházejí do Libně za Hrabalem Egon Bondy, Vladimír Boudník, Karel Marýsko, později Jiří Kolář či Jan Zábřana. V roce 1956 náhodně do domu zavítá za příbuznými i Eliška Plevová, se kterou se v prosinci téhož roku na Libeňském zámku ožení.

Hrabal si vymyslel a společně s přáteli pořádá a slavil mimo jiné i „svatby v domě“. To se vypravil na Obvodní národní výbor pro Prahu 8, kde si na nástěnce přečetl ohlášky svateb. Zjistil datum té nejbližší, poznamel si jména, „a pak se celý barák Na Hrázi 326/24 do rána otrásal, hojně se pilo pivo, které jsme nosili v lavorech a konvích z hospody.“... „No vidíte, a my jsme seděli na Hrázi Věčnosti v Libni, pili jsme pivo a milovali jsme věčnost tak, že jsme radostí křičeli smíchy.“

Ulice Na Hrázi

V průběhu 60. let se byt stává postupně neobyvatelným, a protože slíbené náhradní bydlení stále nepřichází, kupují manželé Hrabalovi v říjnu 1965 chatu v Kersku, které Hrabal znal již z dětství a kam chodil v rámci svých dlouhých procházek z Nymburka podél Labe. Zde nachází klid i další inspiraci pro psaní. Teprve v roce 1973 se stěhují z Libně do Kobylis do družstevního bytu v 5. patře panelového domu na sídlišti Sokolníky.

Dům v Libni stojí ještě do jara 1988, kdy je zdemolován a ustupuje autobusuovému nádraží. V devadesátých letech je na místě odhalena pamětní deska, kterou dnes doplňuje i spisovatelova podobizna na zdi.

Bohužel, poetika této čtvrti je dávno pryč. Na tu novou, ať už bude jakákoliv, ještě stále čeká.

Ing. Vladimír Libý

Hrabalova zeď v ulici Na Hrázi

Hřebčín a JŠ Equus Kinsky

Rok utekl příliš rychle. Nedávno byly Vánoce a už jsou tady další. I provoz hřebčína pulzoval podobně. Střídali se chovatelské, vzdělávací, sportovní a společenské akce. S očekáváním a nadějí se vždy těšíme na nová hříbata. Letos obzvlášť, neboť se narodil první ročník po plemenném hřebci Nathanovi.

Ten se narodil přímo v Hradištku a prošel poměrně přísnou testací v chovatelských zkouškách. Za tři roky, až hříbata vyrostou a zařadí se do výcviku se dozvíme, jestli tato cesta byla ta pravá.

Petr, Líba a Petr jun.
Půlpánovi

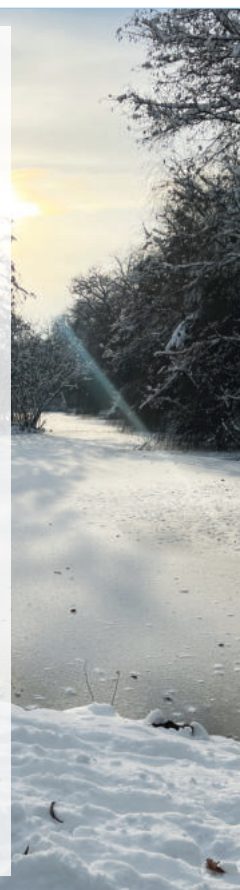
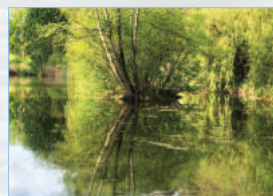
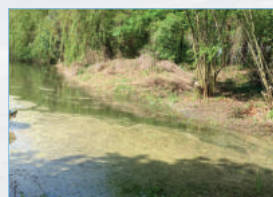

Plemenný hřebec Nathan

Fotografie: Christiane Slawik

Rybáři Kersko přejí všem občanům Hradištku a Kerska krásné vánoční svátky a mnoho štěstí v roce 2024.

TJ Hradištko

Přejeme všem vánoční svátky plné pohody, lásky a víry, hodně zdraví a štěstí v nadcházejícím roce 2024.

VIII. ročník turnaje v rapid šachu
KERSKO 2024

Historie obce *Hradištko Kersko*

Hospoda U Kocánků v Hradištku

Na začátku 20. století vstupuje myslivský elév Adolf Kocánek do služeb hrabat z Hohenlohe, jako hajný v Kersku.

Adolf Kocánek přišel do Polabí z vesnice Klapý u Roudnice nad Labem, kde se narodil do rodiny hajného. V Hradištku nachází svou manželku, je povolán do rakousko-uherské armády, bojuje i ve velké bitvě na Piavě. Válečné běsnění přežil, doma ho však postihlo neštěstí, neboť jeho manželka v roce 1918 umírá.

V roce 1919 uzavírá druhé manželství s Marií Matějkovou opět z Hradištká. Paní Marie přináší do manželství jako věno část hospodářské usedlosti č.p.21, jejíž součástí byla i hospoda.

V roce 1923 se v hájovně u Velenky narodila jediná dcera Božena a v roce 1929 začíná pan Kocánek hospodu přestavovat do dnešní podoby. Sám se na počátku ujímá role hostinského a to až do roku 1933, kdy se vrací jako hajný na polesí do hájovny U Panny Marie.

Hospoda je pronajímána a rodina se definitivně stěhuje do hájovny, dnes zvané Kocánkova, kde pan Kocánek žil do své smrti v roce 1964 a paní Kocánková zde bydlela do roku 1966.

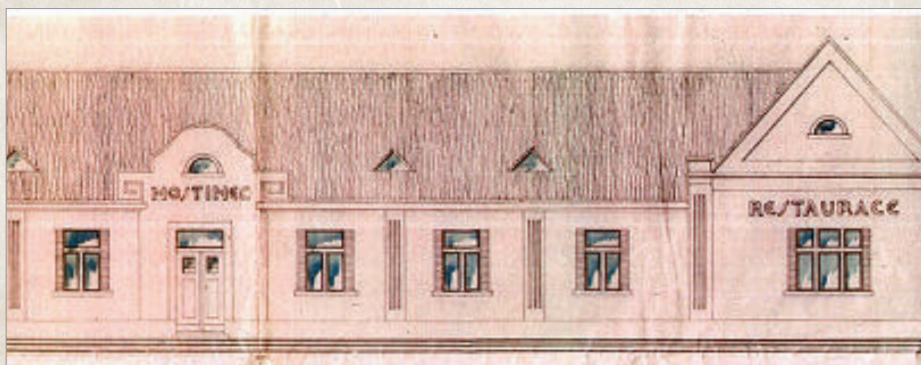
Hradištská hospoda funguje i během války, aby v roce 1953 byla vyvlastněna a stala se majetkem LSD Jednota.

Období socialistického vlastnictví končí v roce 1991, kdy na základě restituce se hospoda vrací do rodiny Kocánkových. Opět se opakují pronájmy až do roku 2006, kdy objekt kupuje Zdeněk Dvořák ze Sadské.

Zajímavostí je kreslený portrét Adolfa Kocánka od akademického malíře Hanuše Bohmana z Nymburka, který je vystaven v interiéru hospody.

Pro Novinky zpracoval
a fotografie poskytl

Mgr. Václav Kořán

Plán přestavby v roce 1929

Hospoda v roce 2014

Adolf Kocánek

Hrob Adolfa Kocánka ve Velenice

Hrob Václava Matějky v Hradištku
(první historicky doložený majitel
dnešní hospody U Kocánků)

Historie obce *Hradištko Kersko*

Pamětní kniha obecné školy v Hradištku - pokračování

Založení školy v Hradištku

Již za času panování osvětlené císařovny Marie Teresie stávala škola v obci Hořátvi, kdež při zavedení normálního učení Jiří Volkněh pod pláštíkem víry katolické mládež vyučoval. Když pak císař Josef II. dne 13. října 1781. vydaným patentem tolerančním svobodu náboženskou v dědičných zemích svých prohlásil, hlásili se ihned potomci českých bratří k reformovanému vyznání helvetskému. Když pak všichni tací již se přihlásili, on sám ještě tajným vyznavačem víry českých bratří zůstal, byv však vyzrazen, učitelství proto zbaven jest.

Že však mimo to tehdy také žádné budovy školní v Hořátvi nebylo, a obce pro rozdvojenost v náboženství k stavění jejímu shodnouti se nemohly, stalo se již dne 5. února 1782. mocí cí. vrchnořídí-
telského ouřadu, a to hlavně přičiněním Jana Jos. Beierwecka vrchního panství Poděbradského, že škola z Hořátevske obce do Píst byla přeložena, Zvěříněk a Hořátev k ní přiděleny a od téhož dne Janem Thad. Plačkem, učitelem z Píst po 15 let spravována. Přeložení to stalo se tím spíše, že jmenovaný učitel v Pístech svůj vlastní domek měl, ve kterémž také až do roku 1795. mládež Písteckou a Zvěřinskou cvičil.

Když však napotom učitel stavení i hospodářství své pro důležitou potřebu prodal, a v Pístech žádného jiného nebylo, kdež by dívky vyučovati se mohly, byla škola s povolením sl. vrchnořídí-
telského ouřadu dne 16. září 1796. z Píst do Zvěřínka přeložena, a to hlavně i z toho ohledu, že z oněch tří jmenovaných obcí Zvěříněk téměř uprostřed jest. Tu pak tímž učitelem Janem Plačkem po 5 let spravována, v kterémžto čase však o stavění školní budovy u sl. vrchnosti teprve se žádalo.

Že však obyvatelé Zvěřínka ani druhých obcí ku stavbě školního domu nápomocni býti nechtěli, a místo, ve kterém se dívky cvičily, k tomu docela nepřiměřené bylo

aniž by lepší světnice jakož i bytu pro učitele v celé té obci vykáhati se mohlo, přestěhoval se učitel Jan Thad. Plaček do vsi Hradištko, kdež 6. října 1801. opět učiti počal.

Před tím chodila mládež zdejší až do r. 1797. do školy v Sadské, na to pak v následujících letech nejspíše do Zvěřínka, dokud se zmíněný učitel odtamtud do Hradištko nepřistěhoval. Že však budovy školní v Hradištku rovněž nebylo, byla škola i s učitelem prvních šest let v nájmu v některých staveních zdejších.

Obyvatelé Hradištko poznávající nyní, jak veliké dobrodiní by měli, kdyby jim škola povolena byla, žádali za ni milostivou vrchnost. I učitel, poznávaje nutnost přístřeší pro sebe, všemožně s tehdejšími rychtáři Matějem a Janem Loskotem se přičiňoval, by povolení školy skrze vrchnořídí-
telský ouřad až u nejvyššího místa jim vyjednal.

Následkem toho pak, že obce Zvěříněk a Písty o vlastní školy byly připraveny, povstaly mezi nimi a Hradištkem spory, které tři léta trvaly. Konečně vymohly sobě jmenované obce komisi u samého vys. cí. gubernia, aby přání a stížnosti jejich vyšetřila a za právo uznala. Komise ta skládala se kromě zástupců jednotlivých obcí z následujících pp.: cí. guberniálního rady z Prahy, vrchního Jakuba Schmiedla z Poděbrad a ředitele školy P. Klettnera ze Sadské.

Takřka uprostřed zimy, totiž dne 28., 29. a 30. prosince 1804. měřena byla cesta ze Sadské do Hradištko, z Hradištko do Píst a z Píst opět do Sadské způsobem tímto: Šestileté děvčátko šlo s onou komisí ze Sadské do Hradištko 1 hodinu 35 minut. Z Hradištko pak jiné děvče šlo do Píst 1 hodinu a 50 minut a odtud opět do Sadské 1 hodinu a 5 minut. Řetízkem pak naměřeno ze Sadské do Hradištko 2637 sáhů čili 5000 metrů a z Hradištko do Píst 2997 sáhů čili 5682 metry.

Na základě této velké vzdálenosti vyhověno pak žádosti obce Hradištko a povoleno, by škola zde vystavěna byla. Z Píst do Zvěřínka pak by dívky do tehdejší triviální školy v Sadské chodily, jak se až podnes děje.

Že pak ku stavbě budovy školní hned se nepřikročilo, vyučování bylo do r. 1807. jak už svrchu podotknuto v některých staveních zdejších, a to nejspíše v čís. 10. a 38.

Teprve dne 1. srpna 1806. počato se stavbou školní budovy na místě, kde dosud stojí (*na jejím místě stojí dnes budova školky*).

Pro Novinky zpracovala
Jana Šestáková
(Vyňato z pamětní knihy fary Sadské.)

